

[Lilli Gyldenkilde]

mindst de baltiske områder, så her er noget at gå ind i.

Norden i Europa er en debat, der er forstærket siden 1989, hvor alle endnu troede noget på EF/EFTA-forhandlingerne. Det er ingen hemmelighed, at bag de nye debatter om Sveriges og Norges eventuelle medlemskab af EF ligger, at EF/EFTA-forhandlingerne med lysende klarhed viser ikke at være tilstrækkeligt for samarbejdet fremover.

SF skal ikke som De Konservative fortælle Sverige og Norge, om de skal søge medlemskab eller ej. Det er svenskernes og nordmændenes egen sag, finnernes med i øvrigt, men jeg er bange for, at det medlemskab, der eventuelt søges, bygger på det EF, der var, og ikke på det EF, der kommer. Vedtages de planer, der nu ligger for det fremtidige EF-samarbejde, hvorved de økonomiske styringsmuligheder helt fratages de nationale parlamenter, er det jo et helt andet EF-samarbejde, der skal tages stilling til.

Med det nye Europakort, der nu er ved at dannes, mener SF, at det bedste, der kan ske, er, at EF-landene nu stopper op, hvor de er, og i samarbejde med resten af Europa laver samarbejdsaftaler, der sikrer, at vi ikke får et rigt Europa, der har en baghave af fattige lande i Europa, hvor rigdommen tjenes. Der er brug for et tæt regionalt samarbejde i Norden, der sikrer, at en velfærdsmodel, der bygger på solidaritet, som godt nok er under forvandling i disse år, ikke tabes fuldstændig, men tværtimod udbygges med fælles minimumsoverenskomster i Europa, fælles minimumsgrænser for social sikkerhed af vore medborgere. Med minimumsgrænser menes selvfølgelig ikke på lavest mulige plan, tværtimod skal de være bedst mulige, men det er, for at hvert land skal kunne gå længere, hvis de vil, at vi kalder det minimumsplaner. Det er den eneste måde, vi kan sikre et ordentligt Europa også med en ordentlig nordregion i de kommende år på.

Et af de steder, hvor det nordiske samarbejde har vist sig at fungere godt, er på miljøområdet. Det har først og fremmest været Nordisk Råds parlamentarikere, der har drevet på denne udvikling, og Nordisk Råd var ikke tilfreds med de planer, der blev lavet, men ikke desto mindre er det sådan, at vi er længere end mange andre lande. Denne førerposition skal fastholdes og udbygges. Det kræver faktisk samme grad af

entusiasme hos ministerrådet, som der findes hos parlamentarikere. Ærligt talt virker det, som om parlamentarikernes forslag meget ofte modtages ikke som gode råd, men som fornærmelser og som: Åh, nu skal vi til at arbejde med det også. Det er altså helt utilstedeligt.

Der kommer en hel del nye forslag frem nu. Jeg kan på SF's vegne fortælle, at der i hvert fald kommer et nyt forslag om en ny Østersøkonvention. Landene omkring Østersøen har både miljøproblemer og andet fælles. De bedste miljøpenge, vi kan give ud, er dem, der går til forbedret teknologi til de teknologiske lande, der desværre forurenar i et omfang, som vi ikke har troet muligt.

Nordisk Råd trænger til at blive vitaliseret – som det hedder på samnordisk sprog. Et stort arbejde er sat i gang med at se på hele organisationen med henblik på ændringer, der gør det muligt at vitalisere. Det er i fuld gang, og den kommende session skal tage stilling hertil. Jeg er enig med den konservative ordfører, og jeg er også meget bange for, at der ikke er taget ordentligt fat, at det, vi får lavet, bliver for lidt.

Et regionalt samarbejde som det nordiske skulle bl.a. kunne blande sig i hele Europadebatten i langt højere grad end nu. Der er alt for stor forsigtighed. Hvis vi vil noget med Nordisk Råd, bør vi alle gå langt videre i debatten også om ændringer i vores arbejdsredskaber, Helsinkiaftalen og Nordisk Råds øvrige arbejdsgrundlag. Jeg er som sagt nervøs for, at vi når for lidt i denne omgang med det, der er lagt frem for organisationskomiteen.

Det lader sig ikke gøre, hvis vi vil noget i Norden, at alle de nordiske lande på hver sin måde lader EF styre udviklingen, uden at de nordiske lande har fastlagt, hvilket Europa vi skal have, og derudfra i fællesskab påvirker udviklingen. Vi bliver altså nødt til at have lavet om på vores arbejdsredskaber for at kunne komme meget videre i den debat.

Den debat vil være det, som Nordisk Råddebatten kommer til at handle om i den kommende tid, og det synes jeg er udmærket, for selvfølgelig skal der være et nordisk svar på, hvordan Europa skal se ud. Vi er en del af det, uanset om vi er med i EF eller står uden for eller nogle af os er med i EFTA. Der findes andre samarbejdsmodeller i EF, som viser os, at det kan lade sig gøre. Vi har Beneluxsamarbejdet, vi har det, der hedder det pentagonale samar-